

THEO ĐỨC MẸ LÊN TRỜI

Đức Mẹ Maria đã được lên trời. Mừng lễ này, tôi có một nguyện ước thiết tha. Đó là: Sẽ đến một ngày, tôi cũng được Mẹ dẫn về quê trời, để cùng với Mẹ, chia sẻ hạnh phúc trường sinh từ Thiên Chúa là Cha giàu tình yêu thương xót.

Nguyện ước thiết tha trên đây trở thành một lời cầu nguyện thường xuyên.

Trong tâm tình cầu nguyện này, tôi cảm nghiệm đời tôi là *một cuộc hành hương với Đức Mẹ*.

Từng ngày, mỗi giờ là những bước đi. Bước đi nhỏ thôi, nhưng nhạy cảm với những gì Đức Mẹ âm thầm chỉ bảo.

Đức Mẹ không dạy gì khác, ngoài Phúc Âm. Đặc biệt là Phúc Âm thánh Gioan. Tôi tin thánh Gioan là người con quý yêu của Mẹ đã ghi lại những điều Mẹ đã dạy ngài, trong suốt thời gian Mẹ ở với ngài, sau khi Chúa Giêsu thăng thiên. Có thể nói: Những gì Thánh Gioan viết chính là hành trang của Mẹ trong cuộc hành hương về trời.

Hành trang này gồm ba việc, mà Chúa Giêsu đã trời lại trong bữa tiệc ly:

- Một là phép Thánh Thể,
- Hai là điều răn yêu thương,
- Ba là việc Chúa quỳ xuống rửa chân cho các môn đệ.

Ba việc trên đây ví như hơi thở của người hành hương với Đức Mẹ. Tôi xin phép chia sẻ đôi chút những gì tôi cảm nghiệm được về ba việc đó.

1/ Phép Thánh Thể

Đối với người hấp hối, phép Thánh Thể là “*của ăn đàng*”. Nhưng đối với người hành hương, phép Thánh Thể là “*của ăn đàng*” thường xuyên mỗi ngày.

Để phép Thánh Thể trở thành “*của ăn đàng*” cho người hành hương, tôi phải đón nhận Chúa Giêsu Thánh Thể như Đức Mẹ đã đón nhận xưa.

Xưa, Đức Mẹ đã đón nhận Chúa Giêsu với tinh thần *khiêm tốn xin vâng*.

Mẹ xin vâng chọn cuộc sống vất vả như Chúa Giêsu.

Mẹ xin vâng chia sẻ cuộc sống của lớp dân nghèo.

Mẹ xin vâng cùng với Chúa Giêsu từ bỏ mình, vác thánh giá mình, dâng hiến chính mình làm của lễ đền tội cho nhân loại.

Mẹ xin vâng tuyệt đối quên mình, để *chính nhờ Chúa Giêsu, cùng với Chúa Giêsu và trong Chúa Giêsu, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần, mà quy hướng mọi vinh quang lớn nhỏ về Chúa Cha toàn năng đến muôn thuở muôn đời*.

Đức Mẹ hành hương về trời với Chúa Giêsu Thánh Thể trong tâm tình luôn tạ ơn và luôn đền tội.

Như vậy, tôi hành hương về trời với Đức Mẹ, cũng phải rất quan tâm đến việc kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu đang sống động. Như lời Chúa Giêsu phán: “*Thầy là cây nho, các con là cành*” (Ga 15,5). Có thể nói: Chúa

đang kêu gọi chúng ta hãy kết hợp với Người, hãy tiếp tục chương trình cứu độ của Người cho thế giới hôm nay.

Phúc Âm thánh Gioan nói rất ít về phép Thánh Thể, nhưng lại *đề cao giới răn mới là giới răn yêu thương*. Tôi có cảm tưởng là thánh Gioan đã có chọn lựa độc đáo đó, chính vì đã được Đức Mẹ dạy dỗ nhắc nhở nhiều, trong thời gian Đức Mẹ âm thầm sống chặng đường cuối của cuộc hành hương. Đức Mẹ muốn việc tôn sùng Thánh Thể luôn phải đi kèm với việc yêu thương, phục vụ.

Việc đi kèm này là rất quan trọng cho việc tôn sùng Thánh Thể.

2/ Điều răn yêu thương

“Thầy ban cho các con một điều răn mới là hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương các con” (Ga 13,34). Lời trời trên đây được coi là rất cần cho người hành hương.

Thực tế cho thấy: Trên đời này, sống với nhau là điều không dễ, yêu thương nhau lại càng không dễ, yêu thương nhau như Chúa yêu thương ta lại càng không dễ chút nào.

Chính vì không dễ, nên cuộc hành hương với Đức Mẹ về trời sẽ là *một chuỗi dài những nhịp đập của trái tim yêu thương rướm máu như trái tim Mẹ*.

Thực vậy, có những rướm máu do phải hy sinh cho *việc thăng tiến những người mình yêu*. Yêu một cách chính đáng bao giờ cũng đòi hỏi người mình yêu phải phấn đấu nên tốt hơn mỗi ngày về mọi mặt. Không phấn đấu, không đón nhận sự giúp đỡ thăng tiến, cam sống trôi nổi, không định hướng, không hợp ý Chúa, đó là những lưỡi

đồng tâm vào trái tim người sống giới luật yêu thương của Chúa.

Thời sự hằng ngày hiện nay là một bức ảnh khá đau buồn cho những tình yêu thăng tiến. Không những bao người đang khước từ thăng tiến, mà cũng bao người muốn thăng tiến nhưng không sao nhìn được ánh sáng hy vọng. Do thiếu điều kiện cần thiết.

Lại có những rướm máu do *những vòng xoáy hận thù* của bao thế hệ nối tiếp nhau. Hận thù giữa các gia đình và dân tộc. Hận thù giữa cả các tôn giáo. Chỉ nói riêng về phía Công giáo, những người sống giới luật yêu thương làm sao quên được bao hành vi đối xử bất kính, bạo tàn mà một số con cái Hội Thánh đã làm cho những người đạo khác mà mình kết án một cách kiên cố.

Bao vết thương vẫn còn đó, làm nhức nhối cuộc hành hương của những người con Đức Mẹ. *Ta phải hết sức hàn gắn lại bằng trái tim tế nhị của tình Mẹ xót thương, nhất là bằng trái tim khiêm tốn phục vụ, mà Chúa Giêsu, Con Mẹ, đã đề cao trước khi phó mình chịu chết để đền tội cho nhân loại.*

3/ Rửa chân cho nhau

Cũng thánh Gioan đã thuật lại tỉ mỉ việc Chúa Giêsu rửa chân cho các môn đệ trong bữa tiệc ly. Tôi nghĩ ngài làm như vậy cũng do Đức Mẹ nhắc nhở. Bởi vì đối với Đức Mẹ hành hương về trời, việc các môn đệ Chúa phục vụ nhau một cách khiêm nhường là yếu tố quan trọng. Chúa Giêsu phán: *“Nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. Thầy đã nêu gương cho các con, để các con cũng làm như Thầy đã làm cho các con”* (Ga 13,14-15).

Thực vậy, việc Chúa Giêsu rửa chân cho các môn đệ dạy ta phải phục vụ nhau một cách khiêm nhường.

Khiêm nhường phục vụ mà Chúa dạy vừa đề cao nội dung phục vụ, vừa lưu ý đến cách phục vụ, vừa nhắc nhở đến người được phục vụ.

Những người chúng ta phục vụ một cách đặc biệt sẽ ưu tiên là những người thấp hèn, những người không được bằng ta, những người kém cỏi.

Nội dung chúng ta phục vụ một cách đặc biệt sẽ là những việc mọn hèn, nhất là việc tha thứ cho nhau, rửa mặt cảm cho nhau.

Cách chúng ta phục vụ một cách đặc biệt sẽ khiêm tốn, chân thành, kín đáo, tế nhị.

Riêng tôi, tôi thực hiện các việc trên đây suốt cuộc hành hương về trời *một cách đơn sơ*.

Thực hiện đơn sơ là sống tinh thần thơ ấu trong tay Đức Mẹ. Với tinh thần thơ ấu, tôi đón nhận Nước Trời là Chúa Giêsu của tôi. Người đến với tôi dù dưới bất cứ hình thức nào, tôi cũng vẫn nhìn Người là Tin Mừng của tôi. Tin Mừng này luôn mới, vì tình Mẹ dành cho tôi giúp tôi khám phá ra chân trời mới càng ngày càng đẹp. Mẹ chỉ cho tôi hướng đi về đó, Mẹ dắt tôi đi theo hướng đó.

Cuộc hành hương của tôi về trời không còn là cuộc hành hương của riêng tôi, mà là cuộc hành hương của Đức Mẹ dắt tôi và bao người bé nhỏ khác luôn phó thác ở tình Mẹ xót thương, vừa bước đi, vừa ca ngợi Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót. ■